

УПРАВЛІННЯ ЕНЕРГОЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ ПІДПРИЄМСТВА

Струнін В.В.

Національний університет харчових технологій

Вимоги часу зумовлюють виникнення потреби суб'єктів господарювання у впровадженні різних інноваційних заходів, що у перспективі має сформувати або збільшити їх існуючий потенціал. Спрямованість таких заходів є досить різноманітною, що продиктоване як безпосередньо галузевою спрямованістю діяльності, так і питаннями, пов'язаними з місцем розташування підприємств, цільових груп споживачів, економічною, адміністративною, політичною ситуацією та ін.

Окремим напрямом впровадження інноваційних заходів на підприємствах в умовах сучасності виступає питання підвищення ефективності діяльності підприємств через зростання ефективності енерговикористання при веденні господарської діяльності. Даний вектор уваги, зокрема, орієнтований на впровадження енергоощадних технологій та залучення альтернативних джерел енергії.

Останнім часом у світі можна спостерігати підвищення зацікавленості у пошуку, розробці та впровадженні подібного роду джерел та технологій, що не в останню чергу обумовлене формуванням належного правового поля, зокрема у міжнародному аспекті, яким закріплені як нормативні положення (вимоги) щодо енергоресурсів і енергоджерел, так і положення, які створюють сприятливий інвестиційний та підприємницький клімат у даній галузі.

Реальні умови українського ринку енергоресурсів та енергоджерел ще не дозволяють вітчизняним суб'єктам господарювання повною мірою долучитися до процесу впровадження і використання у власній діяльності інноваційних розробок. З одного боку, це викликано проблемою неузгодженостей нормативно-правової бази, неадаптованістю технологій виробництва та матеріально-технічної бази, з іншого боку – досить високою їх вартістю.

Не останнє місце у даному переліку займає питання, яке пов'язане взагалі з управлінням енергозабезпеченням підприємства. Варто зазначити, що на даний час все ще ключовими у енергозабезпеченні діяльності підприємств залишаються питання суто технічного характеру, а саме відповідність енергетичного устаткування стандартам і характеру діяльності підприємства, його стан, справність, планові терміни ремонту або заміни і т. п. В той же час, безпосередньо питання пошуку енергоджерел і формування умов для раціонального використання енергії на підприємствах часто лишаються поза увагою.

Окрему увагу варто приділити тому, що на сьогоднішній день відсутня досконала категоріальна база в галузі енергозабезпечення, в результаті чого відбувається підміна ключових понять і недостатнє усвідомлення сутності питань енергозабезпечення, енергоощадності, енерговикористання та енергозбереження. Як наслідок, можна констатувати і втрату впливу фактору енергоефективності діяльності підприємства на її загальну ефективність.

Проблема управління енергозабезпеченням підприємства носить комплексний характер, оскільки вона стосується різних аспектів діяльності підприємства, і в першу чергу питань фінансового стану і фінансової стійкості підприємства, на базі яких можна в цілому робити висновок про ефективність і доцільність діяльності.

Характерними елементами управління енергозабезпеченням підприємства, як і будь-якого іншого управління, виступають планування енергозабезпечення, його організація, мотивація та контроль. Всі ці складові є невід'ємною умовою реалізації енергоефективної політики підприємства. Її дотримання передбачає формування збалансованого розвитку усіх систем підприємства, в результаті чого досягається мінімізація затрат та максимізація вигід. Тобто формується система мінімакських залежностей. Важливим моментом у даному питанні виступає готовність керівників та працівників до таких змін, що в першу чергу проявляється у їх кваліфікації.

Сформована система закладає основу для вироблення якісно нового підходу у енергозабезпеченні діяльності підприємства. Він базується на тому, що в процесі реалізації власних цілей, та належного виконання усіх функцій управління, підприємство здатне виступати не лише як кінцевий споживач енергоресурсів, здійснюючи виключно їх забір, але й виступати постачальником енергоресурсів.

Окремим результатом управління енергозабезпеченням виступає перспектива формування енергорезерву, за рахунок отримання проміжних економій енергоресурсу в ході основної діяльності підприємства. Тим самим, можна відзначити формування додаткових переваг у вигляді отримання додаткового потенціалу і стійкості.

Таким чином, можна стверджувати, що в умовах сьогодення варто приділяти увагу не суто технічним питанням у галузі енергозабезпечення, а створенню необхідних умов для формування системи управління енергозабезпеченням діяльності підприємства й в цілому, у тому числі, шляхом підготовки і відбору кваліфікованого персоналу.